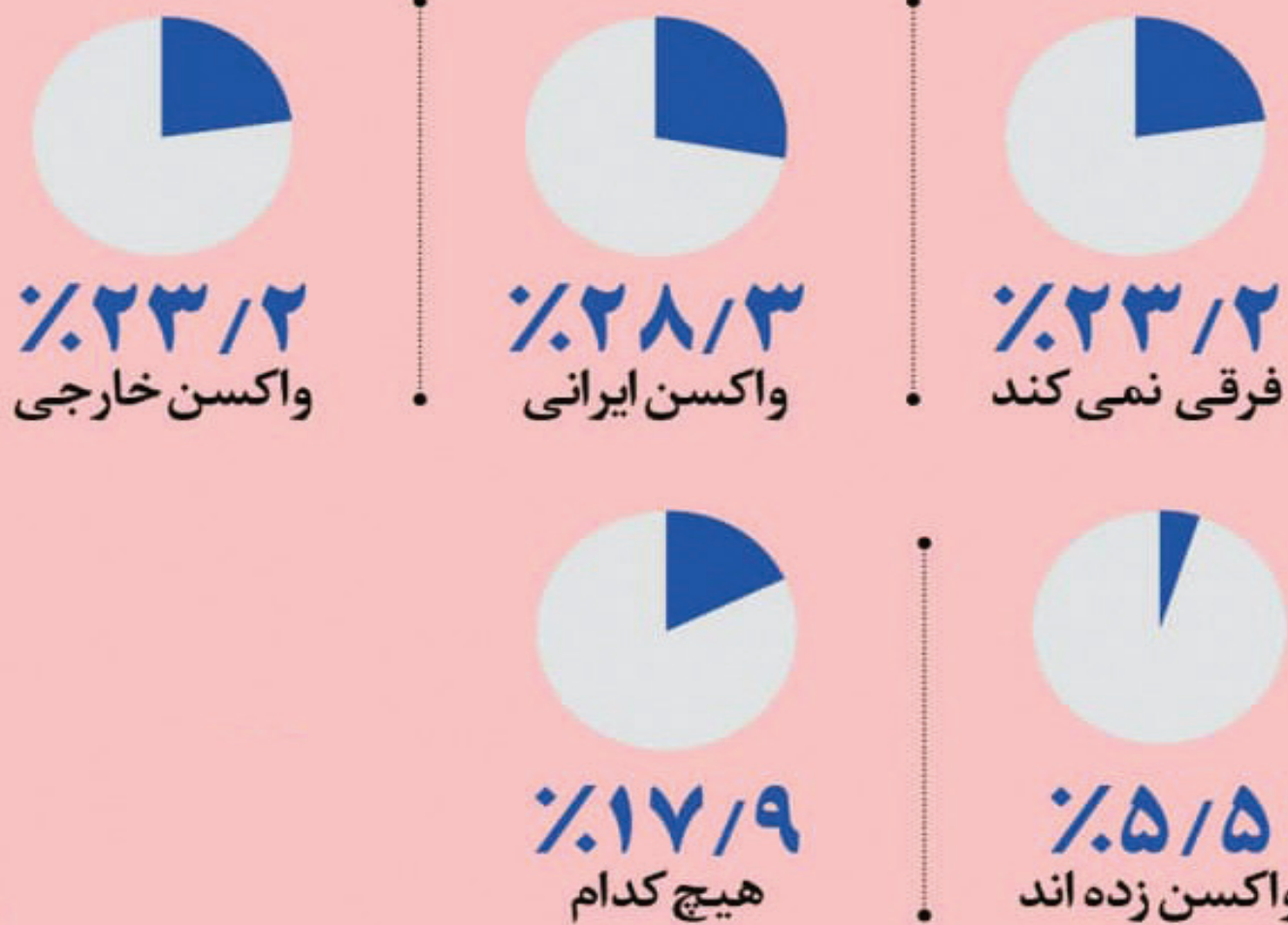

شهروندان ترجیح می دهند واکسن ایرانی بزنند یا خارجی؟

بر اساس نتایج نظر سنجی ایسپا از تعداد ۱۵۸۵ نفر در جامعه آماری بالای ۱۸ سال و از تاریخ ۱۶ تا ۲۰ تیر ماه ۱۴۰۰، مشخص شده است که ۲۸.۳ درصد از شهروندان نسبت به تزریق واکسن کرونای ایرانی تمایل بیشتری داشته اند تا واکسن های کووید ۱۹ وارداتی به کشور.

منبع: ایمنیا

واکسن های در حال تزریق در کشور

گزارش

آرمان ملی - امید کاجیان: در میان غم امروز مردم ایران و نبود اطلاعات کافی از آنچه در خوزستان و چند استان دیگر کشور می گذرد و البته برخی تهدیدها و خط و نشان کشیدن های مسئولان به جای شرمندگی و سکوت و عذر خواهی شان و در خصوص درد ملت رنج دیده ای که در میان همه این سال ها جیبانه ساخته و سوخته اند و امروز باید نصب شان آنچه باشد که در شبکه های اجتماعی تنها بخش هایی از آن انتشار یافته و اشک است که بر چشم جاری می کند، اخبار قابل تامل دیگری هم ردوبدل می شود؛ موضوعی که می توان آن را آن تا قبل از روی کار آمدن دولت جدید می گفتند. عراقچی از تهیه پیش نویس توافق سخن به میان می آورد و اینکه اتفاقات بزرگی در حال رخ دادن است. مراحل مذاکرات یکی پس از دیگری به ثمر می رسد، اخبار از لغو برخی تحریم ها پیش از به ثمر نشاندن احیای برجام می گفت و همه اینها نشان می داد باید به زودی شاهد از سرگیری این توافق باشیم. اما تمام موارد در مرحله آخر معلق ماند. دو طرف توپ را در زمین یکدیگر انداختند و البته اروپا و آمریکا در باره اینکه تصمیم نهایی توافق یا عدم آن با ایران است یا همدیگر هم پیمان شدند. در حالی که قرار بود در دور آخر مذاکرات، بیانیه ای از توافقات بر سر احیای برجام منتشر و ماجرا فیصله داده شود.

باید منتظر روزهای سخت تر باشیم؟

بن بست در احیای برجام

دولت بعدی می تواند احیای برجام را به نام خود تمام کند یا بر عکس

همان. آن گونه که خود رئیس شورای عالی امنیت ملی یعنی رئیس جمهور از آن بیانیه خبر نداشت (!) بیانیه ای که غیر مستقیم رئیس جمهور را نیز به خاطر مخالفت هایش نکوهش می کرد و از هماهنگی این قانون مجلس با شورای عالی امنیت می گفت. بعدها علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز در اظهاراتی مطرح داشت که فکر می کنند مصوبات شورای عالی باید به تصویب دولت برسد. این صحیح نیست؛ بر اساس قانون، کلیه مصوبات شورای عالی امنیت ملی پس از تایید از سوی مقام معظم رهبری قابلیت اجرایی پیدا می کند. بی خبری روحانی از کار شورای عالی امنیت ملی، که بیانگر نوعی عدم همراهی و هماهنگی بوده، اکنون در اظهارات جدیدتر علی ربیعی، به شکلی دیگر خود را بروز می دهد. اینکه او بعد از مدت ها سکوت حالا خبر از رد توافق اولیه احیای برجام، به وسیله شورا داده و اظهار داشته است که «کمیته شکل گرفته در شورای عالی امنیت ملی، که مسئول تطبیق متن تفاهم شده با قانون مجلس شورای اسلامی مصوب در آذر ۱۳۹۹ است، این تفاهم را ناسازگار با آن تشخیص داده است.»

ندارد، نمی تواند موضوعیت داشته باشد! اظهاراتی که اگر چه نشان از تفاوت نظر دو دیدگاه مطرح شده درباره دلیل معلق ماندن سر نوشت توافق اولیه احیای برجام دارد، اما از سویی دیگر در هر دو این گفته ها می توان نشانه هایی از به بن بست رسیدن و توقف مذاکرات احیای برجام را در مرحله آخر مشاهده کرد و اینکه احتمالاً نظام ایران در حال حاضر چنین توافقی را نمی پسندد و امتیازات بیشتری را خواستار است. این در حالی است که حمید ابوطالبی، مشاور سیاسی سابق رئیس جمهوری در توثیتی از اینکه با این اوصاف مذاکرات از صفر شروع می شود سخن رانده و نوشته است: خبر سخنگوی دولت از ناسازگار دانستن نتایج پیش از شش ماه مذاکره در وین با مصوبات مجلس، توسط کمیته تشکیل شده در شورای عالی امنیت ملی، بدین معناست که ایران عقیدت دارد، به شرایط ژانویه ۲۰۲۱ بازگشته و باید مذاکرات را از صفر شروع کند. او ادامه داد: با توجه به خاتمه مذاکرات وین و شروع احتمالی مذاکرات آتی از نقطه صفر، که احتمالاً در مهرماه و در صورتی که اصولاً دولت جدید به مذاکره اعتقاد داشته باشد، آغاز خواهد شد، مشخص نیست مذاکرات چقدر به طول انجامیده و وضع اقتصادی کشور در اثر تحریم ها اصولاً به کجا خواهد رسید؟

موانع رئیسی را برمی دارند؟

همه اینها در حالی است که اکنون بسیاری از حضور احتمالی علی باقری کنی به عنوان وزیر امور خارجه آینده دولت رئیسی سخن می گویند؛ کسی که در دوران دبیری سعید جلیلی در شورای عالی امنیت ملی، معاون

سیاست خارجی و امنیت بین الملل دبیر این شورا و نیز مذاکره کننده ارشد پرونده هسته ای ایران بوده است. مذاکراتی که سال ها بی نتیجه ماند تا اینکه در دولت حسن روحانی به سرانجام رسید. اکنون علی باقری کنی با توجه به همین سابقه ممکن است در حالی وظیفه ادامه این مذاکرات را برعهده بگیرد که از قرار معلوم نظام هم از توافق فعلی در زمینه احیای برجام چندان راضی نیست و به دنبال چند امتیاز بیشتر می گردد. همه اینها در حالی است که طبق قانون مجلس اگر تا ۳ اسفند سال گذشته تحریم های مالی، نفتی و بانکی علیه جمهوری اسلامی حذف نمی شد، دولت ایران باید اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف می کرد. رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی، هم گفته است وقفه در مذاکرات برای احیای برجام، آژانس را در «موقعیت ناخوشایندی» قرار داده است. اکنون همه این سوال را مطرح می کنند که در کنار همه اینها آیا قرار است قانون مجلس انقلابی گریبان دولت رئیسی را نیز برای مذاکرات بگیرد و این به معنای آن خواهد بود که باید قید احیای برجام را زد یا اینکه دولت رئیسی را نیز برای مذاکرات بگذرد و این به معنای آن خواهد بود که برای دولت جدید قرار است موانع موجود داخلی از نظر شورای عالی امنیت گرفته تا قانون مجلس برداشته شود و رئیسی بتواند احیای برجام را به نام خود تمام کند یا برعکس اساساً سطح امتیازات ساختار کشور و همین طور نحوه عملکرد دولت بعدی به گونه ای است که باید احیای برجام را برای همیشه از یاد برد؟